

Елите отуђене од народа, иако разнородне, удружиле су се међусобно ради остварења изборне победе над сопственим народом. Њихови супротстављени интереси нашли су јачег, заједничког противника. Неволњи заступник проказаног и пораженог народа постала је Српска напредна странка.

Народ се одрекао својих најтврђих, старих и нових, заступника – Српске радикалне странке и Покрета Двери. А елите су се једногласно одрекле Српске напредне странке. У тој игри одрицања, самопорицања и прерушавања жртве су они најнаивнији, који су и најбројнији. Тако је демократија у Србији 2012. године победила саму себе. Пауперизовани демос остао је, усред демократског процеса, празних шака. Полуге власти задржала је у својим рукама скривена олигархија коју заступају квазидемократске елите.

Велико покриће за малене послиће

Борба за ресурсе преосталог богатства и посредоване моћи одвијала се преко наизглед независних изборних протагониста. Једни су симулирали демократе, други либерале, трећи заступнике наводних региона, четврти социјалисте, ма шта то значило. У том изборном вашару наступали су чак и заступници неутралности! И победили су сви, осим појединачно најбројнијих.

Тако је демократија остварила своју суштину – да прикрије класне супротности, неутрализује социјалне напетости, обмане потчињене и понижене, маргинализује економски обесправљене. Овај вашар испразне политичке таштине и бруталне социјалне обмане предводио је кандидат за председника свих грађана, које његов најважнији политички компањон назива „народом Србије“. Он страсно балансира на танкој жици наводно неупитног националног поноса и самопоштовања, док преплашени спин-доктори

дувају и слева и сдесна својим моћним медијским плућима, само да се опасни перформанс не претвори у трагедију.

Оставка названа скраћени мандат не сме се ни по коју цену претворити у пад с демократске висине у амбис звани губитак власти. (А ове две последње, недемократске, страшне речи не смеју се гласно изговорити.)

Изборни пораз за већину припадника елитног слоја друштва значи губитак социјалних позиција и незаслужених привилегија. У тежем случају ту је и страдање под ударом примењеног закона, што може значити и губитак прикупљеног богатства. Због тога је био непходан и нужен овај удружени изборни подухват.

Још једном сложно против себе самих

Тако се Србија још једном нашла сложно окупљена против сопствених националних интереса. Народним масама није дата аболиција, чак ни када се „народ Србије“ изјаснио за Европску унију. Неверне елите простодушном Томи не верују. Претвара се Тома да је за Европу, и сав верујући народ заједно с њим!

Заиста, како неко може бити за Европску унију када није ставио своје прсте у њене фондове? Када се искуствено није уверио да она заиста постоји? Лажна је вера у лажљивог Томе и свих оних што га подржавају! То најбоље могу да потврде они који ће усред избора добити од државе минималне, али стварне уплате за неке будуће пензије. Власт је дарезљива и не штеди народни новац, када треба порадити на свом самоодржању и народној вери.

Наравно, опстаће и Тома, који нема диплому за председника, и народ који нема диплому за национални интерес. Али и народ и Тома, на срећу, имају неке дипломе за орање и копање, за садњу и градњу, за трпљење и стрпљење. Одржаће се упркос својој власти, чак упркос учености, изузетности, демократији, па и пензијама.

Покоја мрвица богатства пашће са стола. Независно од избора, компрадоре и њихове

Постизборно отрежњене или завера елита

Пише: Драган Митровић
среда, 16 мај 2012 15:09

помоћнике разнеће они исти светски ветрови, исте оне економске непогоде, које су их нанеле на Србију. Мутанти комунистичке епохе и следбеници бивше номенклатуре прерушиће се још једном, заволеће неке нове идоле, и Србија ће опет бити она стара, међу шљивама!